Nicolaus <de Lyra> [Oth.]: Biblia latina. [Enth.:] Postilla / Nicolaus de Lyra [u.a.]
Nürnberg: Anton Koberger, 1485

tum qui credebat eā immolandam: tum q2 non habe bat aliam prolem. m Aperui em̄ ꝛc. p votum su pradictū. n Et aliud facere non potero: q2 votum ē ꝓmissio deo facta q̄ debet impleri: eo tn̄ modo quo li citum ē. o Plangā virginitatē meā: q2 tūc tꝑis ob probrium erat mori sine ꝓle. p Reuersa est ꝛc. eā inficiēdo ꝛ offerendo do mino in holocau stū ſm ꝙ dicūt expositores ca tholici. vnde di cit Hieronym⁹ ꝙ fuit indiscre tus in fouēdo ꝛ impi⁹ adimplē do. Hebrei aūt dicūt ꝙ ipā nō imolauit: ſ votū eius fuit relaxa tum p ipm̄ phi nes. Et aliq̄ di cunt ꝙ fuit int̄ pretatū p sapiē tes ꝙ nō deberet votū adimpleri p mortē filie innocētis. vnde quedā glosa hebraica su per illud verbū. Dimitte me et circueā mōtes sic dicit .i. sapientes in lege q2 forsitan inueniēt modū relaxati onis seu interpretationis voti tui. Questio ista ē de fa cto et iō de hoc nihil pōt sciri nisi q̄ntū dicit exp̄sse scri ptura vel q̄ntū pōt trahi ex ipa. Igit̄ sine p̄iudicio ꝛ as sertione p modū collationis pōt dici ꝙ filia iepthe nō fuit sacrificata dn̄o p mortē corpalē: ſ potius p ciuilē seu spūalem eo modo quo religiosi dicuntur mōdo mor tui: inquātū a mūdanis actibus sūt segregati. et diuis obsequijs totaliter mancipati. sic filia iepthe fuit sacri ficata dn̄o p obseruatōem v̄ginitatis viuendo in ora tionibus ac ieiunijs ꝛ pijs opibus: Hoc aūt dictū vide tur cōsonū ei qđ dr̄ Leui. vlt. Ois cōsecratio q̄ dn̄o of fert̄ ab hoie non redimetur: ſ morte morieт: et tn̄ vt ibidē dr̄ ager poterat dn̄o cōsecrari q̄ nō est susceptiu⁹ mortis. dicebat̄ tn̄ mortificari: q2 transibat ad ius sa cerdotū vel templi: sicut bona eccl̄ia dicūtur amortiza ta silr̄ ibidē dr̄ ꝙ hō poterat consecrari. nō tn̄ ꝓpter hoc occidebatur: sed obsequijs templi seu sacerdotū depu tabatur ꝓut ibidē diffuse fuit declaratū: et sic pōt dici ꝙ filia iepthe fuit cōsecrata dn̄o seu sacrificata q2 diui nis obsequijs deputata modo p̄dicto: Itē supra dictū est. Factus ē sub iepthe spūs dn̄i. s. ad pugnandū con tra filios āmon. ꝛ tunc fecit votū supradictū: qđ licet fu it indiscrete factū: tn̄ intelligendū nō erat nisi p modū licitū ꝛ bonū: q2 spūs dn̄i nō instigat nisi ad bonū. Itē in lr̄a dicitur ꝙ iepthe cōcessit filie sue tempus duorū mēsiū. Cū igit̄ eēt iudex ppl̄i et prudēs homo nō ē veri simile quin in tꝑe intermedio colloquiū habuerit d̄ vo to suo cū sapientibus in lege: maxime cū votū suū iam esset diuulgatū. nullus aūt taliū sibi consuluisset votū suum implendum p occisionē filie innocentis: cum hoc sit manifeste contra p̄ceptū legis: Exo. xx. et cōtra in tentōem legis Leui. vlti. vt pꝫ ex p̄dictis. Et iō verisi mile videtur ꝙ a sapientib⁹ fuerit sibi dictum votū suū ipleri debere p modū supradictū: Itē ad hebreos. xj. Iepthe ponit̄ in sanctorū cathalogo: et iō nō videtur factum sic enorme asseri debere de illo: nisi ex sacra scri ptura exp̄sse haberet̄. Sed diceres sicut et coiter dicit̄ ꝙ scriptura hoc exp̄sse dicit sicut supra allegatum est. Reuersa est ad patrē suū ꝛ fecit ei sicut vouerat. Ad qđ dicēdū ꝙ scriptura nō dicit ꝙ occiderit eā: ſ ꝙ votū im pleuerit qđ est intelligendū p modū licitū: ꝓut supius ē exp̄ssum: imo si eā occidisset nullo modo votū imple

os meū ad dn̄m: n et aliud facere nō potero. Cui illa rn̄dit: Pater mi si apuisti os tuum ad dn̄m fac mihi qđcūqꝫ pollicit⁹ es: cōcessa tibi vltōe atqꝫ victoria de hostib⁹ tuis. Dixitqꝫ ad pa trē: Hoc solū mihi p̄sta qđ dep̄cor. Dimitte me vt duo bus mēsib⁹ circueā mōtes o et plāgā v̄ginitatē meā cū sodalib⁹ meis. Cui ille rn̄ dit. Uade. Et dimisit eam duob⁹ mēsib⁹. Cūqꝫ abijs set cū socijs ac sodalib⁹ suis flebat v̄ginitatē suā i mō tib⁹. Expletisqꝫ duob⁹ mē sib⁹ p reuersa ē ad p̄rē suū: et fecit ei sicut vouerat. Que ignorabat virum. Exinde mos increuit i israel ꝛ ꝯsue tudo seruata ē. vt post āni circulū ꝯueniāt i vnū filie isrl̄: ꝛ plāgāt filiā iepthe ga laadite dieb⁹ q̄tuor.

a Ecce aūt i .xij.
ephraim orta ē seditō Nā trāseūtes contra

uisset: q2 emissio voti non pōt fieri nisi de bono: nec p ꝯn̄s ei⁹ impletio. Et ideo argumentū magis videt̄ ad opposi tū. Itē sic argues: hic scribitur: Dimitte me et plangā vir ginitatē meā. et postea subditur: Consuetudo seruata est vt p⁹ anni circulū cōueniant filie isrl̄ et plāgant iepthe fili am: ꝛ iō videt̄ ꝙ fu erit occisa. Ad qđ pōt dici ꝙ in p̄nci pio iepthe credidit eā esse occidendā et ipa silr̄ audito v̄ bo patris. Et iō di xit. Dimitte me ꝛc. Sed anteq̄ rediret iepthe mutauit ꝓ positū de cōsilio sa pientū. Qđ aūt po stea subdit̄. Cōsue tudo facta ē ꝛc. di cendū ē ꝙ hec con suetudo facta ē ra tionabiliter in me moriā filie iepthe q̄ parata fuit patri obedire vsqꝫ ad mō tem corpalē et obe diuit vsqꝫ ad mor tem ciuilem vel spi ritualem: vt et relique filie isrl̄ docerentur obedire parēti bus. Sed adhuc contra predicta arguitur ꝙ imolatio in nocentis sit deo accepta. sicut pꝫ Gen̄. xxij. vbi abraā cō mendatur d̄ hoc ꝙ voluit filiū innocentē imolare. Ad qđ dicendū ꝙ nō ē silē. q2 abraam hūit de hoc p̄ceptū diuinū vt hr̄ ibidē. ois aūt hō q̄tūcūqꝫ innocēs debitor ē mortis ꝓpter pctm̄ priorū parētū ipi deo q̄ hoc debitū pōt repete re q̄ncunqꝫ vult et q̄uo vult. Et iō abraam bene fecit deo volens obedire in sui filij imolatōe. Sed ꝙ aliquis ex voto emisso voluntarie interficiat innocētem ē illicitum. Item cōtra p̄dicta arguit̄. q2 scribit̄ Gen̄. ix. Crescite et mltipli camini. et Deut. vij. Non erit apud te sterilis vtriusqꝫ se xus. Obseruatio v̄o virginitatis excludit multiplicatōem ꝓlis: ergo videt̄ ꝙ fuerit illicita tꝑe legis. ꝓpter qđ videt̄ incōuenienter dictū ꝙ filia iepthe fuerit dn̄o cōsecrata vel sacrificata p obseruationem virginitatis. Dicendum ꝙ illud p̄ceptū: Crescite ꝛ multiplicamini ꝛc. datū fuit noe in exitu arche q̄n erāt pauce ꝑsone hūane. s. octo tm̄ qua tuor viri et quatuor mulieres: q2 tunc genus hūanū indi gebat multiplicatōe p carnalem generatiōem ordinatam ad diuinū cultū: et iō multiplicato genere hūano cessauit illud p̄ceptū in pticularibus ꝑsonis: q2 in coitate humani generis multi sunt ꝓni ad generationis actū p quos im pletur p̄ceptū coitati factum. Qđ aūt addit̄ illud deutro. vij. Nō erit apud te sterilis ꝛc. nō ē p̄ceptū: vt pꝫ inspicie ti textū: ſ est quedam ꝓmissio facta obseruantibus legē matrimonij de fecunditate ꝓlis habenda: sicut etiā tꝑe euangelij mltiplicatio ꝓlis ꝑsois existibus i matrimonio reputatur beneficiū diuinū. Per hoc tn̄ nō excludit̄: qui obseruatio virginitatis sit deo acceptior: q̄ tn̄ repit̄ i pau cis ꝑsonis. ꝓpter qđ dicit saluator Math. xix. Sūt eunu chi qui se castrauerūt ꝓpter regnū celorū: q̄ pōt cape capi at. q. d. pauci tales inueniūtur. Qđ aūt obseruatio virgini tatis nō solū tꝑe euangelij: ſ etiā tꝑe veteris testamēti fu erit laudabilis ꝛ deo accepta pꝫ per exempla: q2 helyas ꝓ pheta qui fuit valde ꝑfectus et deo accept⁹ virginitatem seruauit: sicut habetur ex v̄bis Gregorij homelia. xix. sup euangelia. Rasias etiā. ij. Mach. xiiij. cōmendatur d̄ hoc ꝙ ꝓpositum continentie tenuit. beata etiā v̄go maria vo tum v̄ginitatis emisit: et sanctus ioseph sponsus ei⁹ cū ea vt tenent doct. catholici. et tn̄ adhuc erat status vet. testa. Paulus em̄ apl̄s cū adhuc esset legis veteris emulator et euangelij ꝑsecutor virginitatē seruauit: et sic pꝫ ꝙ obser tio virginitatis fuit deo grata a tꝑe ve. legis.

Capitulum. xij.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-254/0589
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG